

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: OT/16/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515000066
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Stachovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3515000066.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Andrejom Stachovičom, v trestnej veci obvineného B. T., U. XX.XX.XXXX H. R., F. R. D. XXX, trestne stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1, písmeno d) Trestného zákona v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“), na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.05.2015 v Novom Meste nad Váhom takto

rozhodol:

Obžalovaný: B. T., U. XX.XX.XXXX H. R., F. R. D. XXX

je vinný, že

dňa 16.3.2015 v čase o 11.15 h v obci L. po ceste B. smerom L. R. D. R. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. H. D. , Y. G. XXX K., pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ R. D. R. napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/64/2010 zo dňa 04.06.2010 právoplatným 04.06.2010 mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 5 rokov 10 mesiacov a trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 1T/139/2011 zo dňa 28.10.2011 právoplatným dňa 15.12.2011 mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 7 rokov 1 mesiac,

t e d a

maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie štátneho orgánu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1, písmeno d) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 348 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 8, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obvinený zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 8, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona sa obvinenému ukladá trest zákazu činnosť viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere jeden rok.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 17.03.2015 pod Pv 214/15/3304 na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom obžalobu na obvineného B. T., U. XX.XX.XXXX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1, písmeno d) Trestného zákona.

Vychádzajúc z výsledkov prípravného konania vydal samosudca dňa 17.03.2015 pod č.k. OT/16/2015-39 trestný rozkaz, ktorým obvineného uznal za vinného v zmysle obžaloby a uložil mu trest. Proti trestnému rozkazu podal odpor včas prokurátor, ktorý bližšie neodôvodnil.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 26.05.2015 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného B. T., oboznámením ostatných listinných dôkazov, spisovým materiálom tunajšieho súdu vedeného pod sp.zn.: 1T/64/2010, 1T/118/2011, 1T/139/2011, pričom zistil nasledovné:

Obžalovaný B. T. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“), vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, právne kvalifikovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne. Súd následne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom tiež podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere.

Z vyjadrenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Uviedol, že od posledného výsluchu došlo akurát k tej zmene, že nemá kde bývať. Dá sa povedať, že od marca 2013 prespáva už len u kamarátov a u známych. Je na neho telefónny kontakt, a to: XXXX XXX XXX. Žiadal, aby mu súd doručoval poštu na adresu trvalého pobytu, nakoľko chodievam na poštu a predpokladá, že si doklady prevezme. V poslednej dobe si hľadá prácu, pričom si vypočítal, že potrebuje aspoň 4,50 Eur na hodinu, nakoľko ak pracuje za menej, nič mu neostane, pretože má aj nejaké dlhy, ktoré postupne spláca. Poukázal, že mu možno bude aj lepšie v base ako na slobode, nakoľko tam má istotu, že má kde spať a čo jesť, čo v súčasnosti nemá. Na druhej strane nechcel by okamžite nastúpiť do výkonu trestu, pretože si je vedomý, že ešte nemá vykonaný celý trest povinnej práce. Možno mu chýba ešte 200 hodín. Starosta mu povedal, že cez zimu nebude robota a že sa to nechá na leto. Teda očakáva, že tento trest si vykoná do konca leta. Žiadal, aby mu boli udelené alternatívne tresty, prípadne náramok, nakoľko si myslí, že výkon odňatia slobody je vysoká škola zločinu. Človek sa tam nenapraví.

Podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Vzhľadom na priznanie viny obžalovaného, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora a po vyjadrení obhajcu obžalovaného prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaného pod právnu normu ustanovenia § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pretože obžalovaný maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti. Obžalovaný sa tohto trestného činu dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt. Súd nemal za preukázanú absenciu trestnej zodpovednosti obžalovaného za tento trestný čin. U obžalovaného ide o konanie úmyselné, pretože

vedel, že môže spôsobom uvedeným v Trestnom zákone spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom, a pre prípad, že by ho spôsobil, bol s takýmto následkom uzrozumený. Zákom chráneným záujmom je v predmetnej trestnej veci dodržiavanie a rešpektovanie zákazov a príkazov, právoplatne uložených vo forme individuálnych právnych aktov rozhodnutiami súdov alebo iných orgánov verejnej moci.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol štyrikrát súdne trestaný za rovnakú trestnú činnosť, pričom, mu boli uložené rôzne druhy trestov vrátane alternatívnych trestov. U obvineného je možné konštatovať recidívu bez účinkov reálnej nápravy.

Z výpisu z evidenčnej karty vodiča - obžalovaného B. T. - vyplýva, že dňa 24.08.2013 obvinený viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, za čo mu bola uložená bloková pokuta vo výške 50,- Eur.

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 1T/64/2010-65, zo dňa 04.06.2010 bola schválená dohoda o vine a treste, na základe ktorej bol obvinený odsúdený na úhrnný podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou 12 mesiacov. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v dĺžke 5 rokov 10 mesiacov. V zmysle uznesenia č.k. 1T/64/2010-114 zo dňa 14.02.2012 bol podmienený trest premenený s tým, že obvinený celý trest vykoná vo výmere 6 mesiacov.

Trestným rozkazom tunajšieho súdu č.k. 1T/139/2011-51 zo dňa 28.10.2011 bol obžalovaný B. T. odsúdený na nepodmienený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov a zároveň bol zrušený výrok o treste odňatia slobody, uložený obžalovanému rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/118/2011 zo dňa 28.10.2011 a ďalej mu bol uložený súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 7 rokov 1 mesiac. Z priložených súdnych spisov vyplýva, že obvinený bol vo výkone trestu od 20.03.2012 do 01.01.2013 s poukazom na uznesenie Okresného súdu Košice II. sp. zn. 5Nt/19/2013, zo dňa 02.01.2013, ktorý rozhodol, že odsúdený B. T. je účastný amnestie prezidenta SR, zo dňa 02.01.2013.

Medzi stranami nebolo sporné, že obvinenému bol udelený celkový trest zákazu činnosti 12 rokov, 11 mesiacov, z toho takmer 10 mesiacov mu neplynul, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody. Sčítaním týchto lehôt získame 13 rokov, 9 mesiacov. Tresty zákazu činnosti začali plynúť od 04.06.2010, tzn. že k dnešnému dňu obvinený nemá vykonaný trest zákazu činnosti približne v rozsahu 8 rokov, 9 mesiacov.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal ďalšie dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona prítiažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prítiažujúcich okolností.

Podľa § 61 ods. 1 Trestného zákona trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Podľa ods. 2 cit. zák. trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

U obžalovaného súd identifikoval jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Obvinený k možnému trestu uviedol, že mu možno bude aj lepšie v base ako na slobode, nakoľko tam má istotu, že má kde spať a čo jesť, čo v súčasnosti nemá. V rámci posledného slova obžalovaný žiadal, aby mu boli udelené alternatívne tresty, prípadne náramok, nakoľko si myslí, že výkon odňatia slobody je vysoká škola zločinu. Človek sa tam nenapraví. Prokurátor žiadal, aby súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom stanovenej sadzby, vzhľadom na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň navrhol, aby súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti v rozsahu zákonom stanovených kritérií, tzn., aby celkový trest zákazu činnosti nepresiahol 10 rokov. Zároveň žiadal, aby súd pre prípad uloženia trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na okolnosti spáchania skutku, motivácia obžalovaného spáchať tento trestný čin, trestnú minulosť, jeho osobné pomery a možnosti jeho nápravy (doteraz obžalovaný nemá vykonaný trest povinnej práce) súd dospel k záveru, že neumožňujú vyriešiť trestnú vec obžalovaného uložením alternatívneho trestu. Výmeru trestu odňatia slobody súd určil v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby, ako to žiadal aj prokurátor, a to s poukazom na skutočnosť, že u obžalovaného ide o opakované spáchanie trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. I keď minulosti mu bol uložený trest odňatia slobody vo vyššej výmere, išlo o súhrnný trest, pričom súd prihliadol aj na skutočnosť, že obžalovaný bude zaradený do prísnejšieho ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Takto uložený trest považuje súd, vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, vzhľadom na okolnosti prípadu, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle príslušných ustanovení Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatela a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanému tiež uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere jeden roky, keďže sa trestného činu dopustil v súvislosti s riedením motorového vozidla. Takto uložený trest považuje súd s poukazom na okolnosti tohto prípadu za zákonný a primeraný, od ktorého vykonania možno dôvodne očakávať efektívnu nápravu obžalovaného do budúcnosti. Uložený trest súčasne primeranou mierou vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.